

sygn. akt I C 428/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Novottny

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 roku w Łodzi

na rozprawie sprawy

powództwa E. K. i J. K.

przeciwko M. J.

o zachowek

p o s t a n a w i a :

1. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. nie obciążyć stron postępowania nieuiszczonymi kosztami sądowymi;
3. zasądzić od powoda E. K. na rzecz pozwanej M. J. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 428/15

UZASADNIENIE

W dniu 21 maja 2015 roku strona powodowie E. K. i J. K. wystąpili z pozwem przeciwko pozwanej M. J. o zapłatę kwoty po 40.000 zł dla każdego z nich tytułem należnego im zachowku.

W dniu 23 lipca 2015 roku pozwana wniosła odpowiedź na pozew, w której nie uznała powództwa E. K. wnosząc o jego oddalenie, zaś co do roszczenia J. K. pozwana oświadczyła, iż nie kwestionuje jego roszczenia co do kwoty 14.186,92 zł. Pozwana zaznaczyła, iż powód E. K. otrzymał już należny mu zachowek w formie darowizny uczynionej jeszcze za życia spadkodawcy..

Na rozprawie w dniu 21 grudnia 2015 roku powód E. K. oświadczył, iż cofa swój pozew wraz z zrzeczeniem się roszczenia. Natomiast powód J. K. i pozwana M. J. zawarli ugodę.

Sąd zważył, co następuje:

Skuteczność cofnięcia pozwu normuje art. 203 k.p.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z treścią art. 203 § 4 k.p.c. Sąd jest zobowiązany do kontroli przedmiotowej czynności procesowej w kontekście przesłanek w tym przepisie wymienionych warunkujących uznanie cofnięcia pozwu za niedopuszczalne. Przepis art. 203 § 4 k.p.c. obliuguje do uznania cofnięcia powództwa za niedopuszczalne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż taka czynność byłaby niezgodna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałaby do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie powód E. K. cofnął swój pozew wraz zrzeczeniem się roszczenia. W związku z tym zgoda pozwanej na to cofnięcie nie była potrzebna. W świetle powyższego, w ocenie Sądu cofnięcie pozwu nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzało do obejścia prawa.

Wobec powyższego Sąd postanowił jak w sentencji na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 i § 4 k.p.c.

Natomiast J. K. i M. J. zawarli ugodę, a zatem wydanie wyroku stało się zbędne. W związku z powyższym postępowanie między tymi stronami podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 §1 k.p.c.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, odstępując od obciążania nimi stron postępowania mając na względzie okoliczność zwolnienia powodów od tych kosztów.

Natomiast o kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Powód E. K. jest stroną przegrywającą proces. Powód niezasadnie wytoczył powództwo przeciwko pozwanej i w związku z tym mimo cofnięcia traktowany jest jako strona przegrywająca, która ma obowiązek zwrócić poniesione przez pozwaną koszty procesu.

Na koszty w przedmiotowej sprawie złożyły się:

- wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 2.400,00 zł wynikającej z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)

- opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł

Łącznie koszty w sprawie wyniosły 2.417,00 zł.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc, który w szczególności

uzasadnionych wypadkach pozwala na zasądzenie od strony przegrywającej sprawę tylko część kosztów lub nieobciążanie jej w ogóle kosztami.

Zasadą jest obowiązek zwrotu kosztów związanych z procesem. Zastosowanie art. 102 kpc powinno mieć miejsce wyjątkowo. Zbyt częste stosowanie przepisu art 102 k.p.c. oznaczałoby przerzucenie kosztów związanych dochodzeniem swoich racji przed Sądem na powoda.

Z tych względów, Sąd obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych pozwanemu .